

DE ZANDOPSPUITINGEN IN NOORD-HOLLAND

Hoewel ik me bewust ben vrijwel plagiaat te plegen met deze titel, heb ik hem gekozen om twee kanttekeningen te maken bij het verhaal van G. Spaink in C.B. no. 120.

1. Tussen de pieren van IJmuiden is veel zand weggezogen om een paar scheepswrakken op voldoende diepte weg te werken. Volgens een wachtsman op de pieren is daar gezogen tot op een diepte van -80 m. Verder vertelde deze dat dit zand werd opgeslagen langs het strand, ten zuiden van de pieren vanwaar het per vrachtauto werd afgevoerd. Ik was deze zomer ter plaatse, in begin juni. Het strand was inderdaad enorm breed en duidelijk herkenbaar waren velden met Oud-Holoceen zand: grijsblauw zand met hardblauwe schelpen. Langs de vloedlijn lag Eemien, zoals te verwachten was vanwege de diepte waaruit het zand afkomstig was. Ik vond Gibbula cineraria, Bittium reticulatum, Nassarius pygmeus, Nassarius reticulatus en verder Rissoa membranacea en Hydrobia ulvae (de bekende zeer grote exemplaren). Zelfs vond ik na lang zoeken twee exemplaren van Chrysallida obtusa. Dit Eemien was niet op een andere manier te herkennen dan via de Bittiums op de vloedlijn: het Eemienzand was óf in zee gespoten, óf het was reeds per vrachtwagen afgevoerd naar een niet te achterhalen tertiaire plaats.
2. De heer K. Jonges is niet de eerste die Corbicula fluminalis vindt. Zelf heb ik in 1960 een klep gevonden in het opgespoten zand langs de Sloterplas in Amsterdam. Het is niet zo belangrijk om ergens de eerste te kunnen zijn, maar dit schelpje staat me zeer na aan het hart. Een vriend van me, J. Moraal uit Vlissingen, bracht me vanwege deze Corbicula in contact met Spaink (die de determinatie bevestigde) en uiteindelijk was ze de oorzaak er van dat ik lid werd van de Ned. Malacologische Vereniging.

Daar heb ik géén spijt van. Integendeel ! Het genoegen dat ik beloof aan dit lidmaatschap is dan ook de voornaamste reden om dit op te schrijven.

december 1966, H.J. Hopman.